

at stemme saaledes som jeg. Nei, det er netop mig selv, jeg har fundet nødvendigt at minde derom, fordi det forøvrigt ogsaa er mig svært at stemme derimod, fordi jeg efter min Følelse langt hellere vilde gaae ind paa, at Enhver fik, hvad han, eller Ministeren paa hans Vegne, syntes at kunne være rigeligt eller dog fuldkommen tilstrækkelig. Det er altsaa for at holde mig selv tilbage fra, hvad jeg maa ansee for Dødsen med, hvad der ikke er mit, at jeg minder mig selv om, at det er min Pligt, at jeg skal stemme saaledes, som jeg har yttret, at jeg vil stemme, ved en Leilighed, hvor jeg saare godt føler det Ubehagelige i, at stemme saaledes, og hvor jeg ønskede, at det lod sig gjøre at stemme paa en anden Maade.

Det er med Hensyn til den 16de Afstemningspost af den høitærede Minister og ligeledes af den ærede Ordfører blevet bemærket, at nu vare jo Alderstillæggene for denne Klasse faldne bort, og saaledes maatte det ikke oversees, at jeg ikke var i Enighed med Nogen af dem, naar jeg stemte for, at ogsaa her en Formindskelse fra 2,800 Rbd. til 2,600 Rbd. skulde indtræde. Det er ganske rigtigt. Jeg veed meget godt, at jeg her ikke er enig med Udvalget. Jeg troer ogsaa, at jeg antydede det tidligere, hvorledes jeg frygter for, at jeg her ikke vil kunne trænge igennem. Men jeg holder desuagtet for, at det vil være ganske rigtigt at stemme saaledes, som jeg tillod mig at yttre, at jeg vilde stemme, og jeg skal, med Hensyn til, at der muligens kunne fremkomme enkelte mindre Ujævnheder og Banskkeligheder, ved at stemme imod den her omhandlede eller imod nogen anden af de omtalte tre Bevillinger, være saa fri at gjøre opmærksom paa, at det er Noget, der forstaaer sig af sig selv og følger af min Stilling og hvert enkelt Medlems Stilling i Thinget ligeoverfor Ministeren, idet kun han kan have Overblikket over det

Hele, kun han kan have den fuldstændige Detailfundskab, saa for Thinget og det enkelte Medlem i Thinget, som mener, at der gaaer formieget med ifølge en saadan Lov, er der intet Andet at gjøre, end, selv med Risiko for at foranledige smaa Uligeligheder og Banskkeligheder, at stemme imod enkelte bestemte Poster, og derved foranledige, at det bliver nødvendigt, at Ministeren selv søger at ordne Forholdene paa en lidt anden Maade, kun saaledes, at det samme Beløb virkelig bliver besparet for Skatteyderne.

Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg troede endnu at turde tillade mig at yttre.

Finantsministeren: Det er vistnok meget uønskeligt, at man ikke over Detaillen aldeles taber Overblikket; men jeg troer, at det er ligesaa nødvendigt, hvor man har med en meget detailleret Sag at gjøre, at man da ikke for Overstigtens Skyld ganske taber Detaillen af Synet. Jeg maa paa det Bestemteste modsige, at det har været min Mening at udtale, at det skulde være Regeringens Hensigt, naar dette Lovforslag var vedtaget, saa i bedre Tider at andrage paa en Forøgelse af Lønningerne, hvilket skulde gaae ud fra den Anskuelse, at Regeringen kun skulde have forelagt Lovudkastet af overveiende Hensyn til de for Tiden trykkende Omstændigheder. Dette er ingenlunde Tilfældet. Jeg vilde have betragtet det som noget uvoveligt af Regeringen, om den var fremkommen med dette Forslag til et Lønningsystem angaaende en saa vigtig Sag, som den nærværende, naar det ikke var saaledes, at det ogsaa kunde holde sin Prøve i gode Tider, uden at Embedsmændene skulde fristes til selv at tage. Der er overhovedet en Betragtning, som man ved hele denne Sags Bedømmelse maa fastholde, og det er den Betragtning, at her ere ganske andre Hensyn at tage, end umiddelbart at spare i Dieblikket for Statskassen.